

Jocurile Olimpice

1896	Atena	Grecia
1900	Paris	Franța
1904	St Louis	SUA
1908	Londra	Marea Britanie
1912	Stockholm	Suedia
1916	Nu s-a ținut	
1920	Antwerp	Belgia
1924	Paris	Franța
1928	Amsterdam	Olanda
1932	Los Angeles	SUA
1936	Berlin	Germania
1940	Nu s-a ținut	
1944	Nu s-a ținut	
1948	Londra	Marea Britanie
1952	Helsinki	Finlanda
1956	Melbourne	Australia
1960	Roma	Italia
1964	Tokyo	Japonia
1968	Mexico City	Mexic
1972	Munchen	Germania
1976	Montreal	Canada
1980	Moscova	Uniunea Sovietică
1984	Los Angeles	SUA
1988	Seul	Coreea de Sud
1992	Barcelona	Spania
1996	Atlanta	SUA
2000	Sidney	Australia
2004	Atena	Grecia
2008	Beijing	China
2012	Londra	Marea Britanie
2016	Rio de Janeiro	Brazilia

Chemarea Londrei

În anul 2012 Londra va găzdui pentru a treia oară Jocurile Olimpice. Niciun alt oraș din lume nu a mai găzduit evenimentul de trei ori.

1908

Jocurile Olimpice din 1908 au fost inițial programate să se țină în Roma și Napoli. Dar Muntele Vezuviu a avut alte planuri hotărând să erupă într-un moment nepotrivit. Londra a fost varianta imediat următoare, reușind să construiască în zece luni un stadion în zona Shepherd's Bush. Stadionul includea o pistă de alergare, o pistă de ciclism, un teren de fotbal, un bazin de înot și facilități pentru gimnastică și lupte.

Au participat 2035 de persoane (dintre care doar 36 de femei), din 22 de țări. În cadrul evenimentului sportiv au fost incluse 21 de sporturi și au avut loc 110 de întreceri. Pentru prima dată, la ceremonia de deschidere sportivii au intrat în stadion grupați pe națiuni.

1948

Din cauza celui de-al doilea Război Mondial, timp de 12 ani, Jocurile Olimpice nu au mai fost organizate. Acestea au fost reluate la Londra, unde au participat 50 de țări. Germaniei și Japoniei li s-a interzis participarea din cauza implicării lor în război. Alegerea Londrei (la fel ca Antwerp în 1920) a fost făcută ca o recunoaștere a distrugerilor suferite de oraș în timpul războiului. Pentru prima dată, Jocurile Olimpice au fost urmărite la televizor, la scară largă.

Audrey Patterson (USA) a devenit prima femeie de culoare care a câștigat o medalie. Aceasta a câștigat medalia de bronz în cursa de 200 de metri, sosind în spatele atletelor Ilona Elek (Ungaria) și Jan Brzak (Cehoslovacia), care și-au apărat cu succes medaliile cucerite la Jocurile Olimpice din 1936. Fanny Blankers-Koen (Olanda) a câștigat patru probe: 100 de metri, 200 de metri, 80 de metri garduri și ștafeta de 4x100 de metri. Înaintea Jocurilor Olimpice, Fanny era deținătoarea a șase recorduri mondiale.

Probe olimpice și date

Tir cu arcul

Vineri 27 Iulie – Vineri 3 August

Atletism

Vineri 3 August – Duminică 12 August

Badminton

Sâmbătă 28 Iulie – Duminică 5 August

Baschet

Sâmbătă 28 Iulie – Duminică 12 August

Volei pe plajă

Sâmbătă 28 Iulie – Joi 9 August

Box

Sâmbătă 28 Iulie – Duminică 12 August

Caiac Canoe

Duminică 29 Iulie – Sâmbătă 11 August

Ciclism

Sâmbătă 28 Iulie – Duminică 12 August

Sărituri

Duminică 29 Iulie – Sâmbătă 11 August

Ecvestră

Sâmbătă 28 August – Joi 9 August

Scrimă

Sâmbătă 28 Iulie – Duminică 5 August

Fotbal

Miercuri 25 Iulie – Sâmbătă 11 August

Gimnastică

Sâmbătă 28 Iulie – Duminică 12 August

Handbal

Sâmbătă 28 Iulie – Duminică 12 August

Hochei

Duminică 29 Iulie – Sâmbătă 11 August

Judo

Sâmbătă 28 Iulie – Vineri 3 August

Pentatlon modern

Sâmbătă 11 August – Duminică 12 August

Canotaj

Sâmbătă 28 Iulie – Sâmbătă 4 August

Iahiting

Duminică 29 Iulie – Sâmbătă 11 August

Tir

Sâmbătă 28 Iulie – Duminică 5 August

Înot

Sâmbătă 28 Iulie – Vineri 10 August

Tenis de masă

Sâmbătă 28 Iulie – Miercuri 8 August

Taekwondo

Miercuri 8 August – Sâmbătă 11 August

Tenis

Sâmbătă 28 Iulie – Duminică 5 August

Triatlon

Sâmbătă 4 și Marți 7 August

Volei

Sâmbătă 28 Iulie – Duminică 12 August

Polo

Duminică 29 Iulie – Duminică 12 August

Haltere

Sâmbătă 28 Iulie – Marți 7 August

Lupte

Duminică 5 August – Duminică 12 August

Debbie Flood

Reflecții despre Olimpiadă

A fost cu adevărat extraordinar când am participat pentru prima dată la Jocurile Olimpice, în 2004. L-a început m-am gândit: „Ce-o fi așa de special cu Jocurile Olimpice?” Nu facem decât să concurăm împotriva acelorași oameni pe care îi întâlnim în fiecare an la competițiile internaționale. Când am ajuns acolo era cu totul o altă atmosferă. Era mai intens. Era fantastic!

Am câștigat o medalie de argint la Jocurile Olimpice din Atena, în 2004, după care m-am antrenat timp de patru ani, șase sau șapte zile pe săptămână, de două sau de trei ori pe zi, numai pentru cursa de șase minute de la Beijing! Am ajuns, din nou, pe locul doi. A fost o mare dezamăgire faptul că nu am câștigat medalia de aur, mai ales că am condus trei sferturi din cursă.

Cu toate acestea, nu m-am rugat niciodată să câștig. Întotdeauna m-am rugat să fiu în stare să dau ce am mai bun în cursă. Nu cred că Dumnezeu a fost de vină pentru că noi am pierdut. Nici nu cred că ar trebui să mă aștept să câștig pentru că sunt creștină. Viața mea se află în mâna lui Dumnezeu, iar darul Lui pentru mine a fost potențialul de a atinge acest standard. Așa că încerc să îmi folosesc abilitatea cât de bine pot.

Cred cu adevărat că Dumnezeu m-a pus în canotaj pentru a fi o mărturie pentru El, pentru a-L glorifica prin competițiile mele și pentru a-L onora prin acțiunile mele.

Dumnezeu este centrul vieții mele și este prezent în tot ceea ce fac, inclusiv în sport. Sir Steve Redgrave spunea că un atlet care se pregătește pentru Olimpiadă ar trebui să aibă următorul motto: „*Mai sus, mai rapid, mai puternic*”. Iar acest motto ar trebui să devină viața ta. Acesta ajunge să fie viața ta și chiar trebuie să fie așa. Dar ca sportivă creștină, Dumnezeu trebuie să fie pe primul loc în viața mea.

*Debbie Flood –
medaliată cu argint
în 2004
și 2008,
la canotaj
4 vâsle*

Câștigătorii la atletism

Medalii de aur în 2008

100m	Usain Bolt, <i>Jamaica</i>
110m Garduri	Dayron Robles, <i>Cuba</i>
200m	Usain Bolt, <i>Jamaica</i>
400m	LaShawn Merritt, <i>SUA</i>
400m Garduri	Angelo Taylor, <i>SUA</i>
800m	Wilfred Bungei, <i>Kenya</i>
1500m	Asbel Kiprop, <i>Kenya</i>
3000m Obstacole	Brimin Kiprop, <i>Kenya</i>
5000m	Kenenisa Bekele, <i>Etiopia</i>
10000m	Kenenisa Bekele <i>Etiopia</i>
4x100m	Ștafetă, <i>Jamaica</i>
4x400m	Ștafetă, <i>SUA</i>
Maraton	Samuel Wansiru, <i>Kenya</i>
20km Marș	Valeriy Borchin, <i>Rusia</i>
50km Marș	Alex Schwazer, <i>Italia</i>
Decatlon	Brian Clay, <i>SUA</i>
Aruncarea discului	Gerd Kanter, <i>Estonia</i>
Aruncarea ciocanului	Primož Kozmus, <i>Slovenia</i>
Săritura în înălțime	Andrey Silnov, <i>Rusia</i>
Aruncarea suliței	Andreas Thorkildsen, <i>Norvegia</i>
Săritura în lungime	IJ Saladina Aranda, <i>Panama</i>
Săritura cu prăjina	Steve Hooker, <i>Australia</i>
Aruncarea greutății	Tomasz Majewski, <i>Polonia</i>
Triplu salt	Nelson Evora, <i>Portugalia</i>

Medalii de aur în 2012

100m

110m Garduri

200m

400m

400m Garduri

800m

1500m

3000m Obstacole

5000m

10000m

4x100m Ștafetă

4x400m Ștafetă

Maraton

20km Marș

50km Marș

Decatlon

Aruncarea discului

Aruncarea ciocanului

Săritura în înălțime

Aruncarea suliței

Săritura în lungime

Săritura cu prăjina

Aruncarea greutății

Triplu salt

Știați
că?

Statele Unite ale Americii nu l-au selectat pe Robert Legendre pentru proba de săritură în lungime în anul 1924, ci doar pentru proba de pentatlon. Cu toate acestea, a depășit recordul mondial la proba Pentatlonului. Le-a arătat el lor!

Câștigători la atletism : Femei

Medalii de aur în 2008

100m Garduri	Dawn Harper, <i>SUA</i>
100m	Shelly-Ann Fraser, <i>Jamaica</i>
200m	Veronica-Campbell Brown, <i>Jamaica</i>
400m Garduri	Melanie Walker, <i>Jamaica</i>
400m	Christine Ohuruogu Marea, <i>Britanie</i>
800m	Pamela Jelimo, <i>Kenya</i>
1500m	Nancy Langat, <i>Kenya</i>
3000m	Gulnara Galkina
Obstacole	Samitova, <i>Rusia</i>
5000m	Tirunesh Dibaba, <i>Etiopia</i>
10000m	Tirunesh Dibaba, <i>Etiopia</i>
Maraton	Constantina Tomescu, <i>România</i>
4x100m	Ștafetă, <i>Rusia</i>
4x400m	Ștafetă, <i>SUA</i>
20km Marș	Olga Kaniskina, <i>Rusia</i>
Aruncarea discului	Stephanie Trafton <i>SUA</i>
Aruncarea ciocanului	Aksana Miankova <i>Belarus</i>
Heptatlon	Natalia Dobrynska <i>Ucraina</i>
Săritura în înălțime	Tia Hellebautt, <i>Belgia</i>
Aruncarea suliței	Barbora Spotakova, <i>Republica Cehă</i>
Săritura în lungime	Maurren Maggi, <i>Brazilia</i>
Săritura cu prăjina	Elena Isinbaeva, <i>Rusia</i>
Aruncarea greutății	Valerie Vili, <i>Noua Zeelandă</i>
Triplu salt	Francoise Mbango Etone, <i>Camerun</i>

Medalii de aur în 2012

100m

100m Garduri

200m

400m

400m Garduri

800m

1500m

3000m Obstacole

5000m

10000m

4x100m Ștafetă

4x400m Ștafetă

Maraton

20km Marș

Heptatlon

Aruncarea discului

Aruncarea ciocanului

Săritura în înălțime

Aruncarea suliței

Săritura în lungime

Săritura cu prăjina

Aruncarea greutății

Triplu salt

100 de metri bărbați

Cursa de 100 de metri bărbați este proba cea mai scurtă de la Jocurile Olimpice, din punct de vedere al timpului – durează 10 secunde. Dar este și una din probele cele mai interesante; o adevărată regină a probelor olimpice. Iată câțiva dintre cei mai faimoși atleți care au câștigat medalia de aur la această probă.

Medaliați cu aur

1896	Thomas BURKE	(SUA)	12.0
1924	Harold ABRAHAMSON	(GBR)	10.6
1936	Jesse OWENS	(SUA)	10.3
1968	James HINES	(SUA)	9.95
1980	Allan WELLS	(GBR)	10.25
1984	Carl LEWIS	(SUA)	9.99
1988	Carl LEWIS	(SUA)	9.92
1992	Linford CHRISTIE	(GBR)	9.96
1996	Donovan BAILEY	(CAN)	9.84
2000	Maurice GREENE	(SUA)	9.87
2004	Justin GATLIN	(SUA)	9.85
2008	Usain BOLT	(Jamaica)	9.69

Proba din anul 1988 a fost una dintre cele mai dramatice din toate timpurile. Ben Johnson (Canada) a câștigat acea cursă, stabilind un nou record mondial, de 9,79 secunde. El a ajuns să-și întreacă și marele rival, pe Carl Lewis (SUA). Una dintre cele mai mari ironii ale sportului a fost atunci când Johnson a fost întrebat ce prețuiește mai mult, recordul mondial sau medalia de aur. El a răspuns că medalia de aur, deoarece nimeni nu ți-o poate lua. Testele care i s-au făcut mai târziu lui Johnson au rezultat pozitiv la folosirea unor substanțe interzise. Medalia de aur i-a fost luată, iar recordul mondial a fost anulat. Medalia i-a revenit lui Lewis.

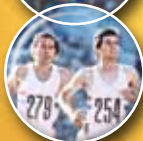
În anul 2008, Usain Bolt a câștigat trei medalii de aur: la proba de 200 de metri, la ștafetă 4x100 de metri și la proba de 100 de metri. Ba chiar mai mult, el a stabilit un nou record mondial la fiecare dintre cele trei curse.

Stânga: 1936
Olimpiada
de la Berlin.
Luz Long &
Jesse Owens

Tradiții olimpice

Originea Jocurilor Olimpice

Jocurile Olimpice au fost o serie de competiții atletice ce aveau loc între reprezentanții orașelor-state din Grecia Antică. Acestea se țineau în onoarea zeului grec pe nume Zeus. Originea exactă a Jocurilor este învăluită în mitologie și legendă, însă înregistrările arată că acestea au început în anul 776 Î.H., în orașul Olimpia, din Grecia. Acestea au fost sărbătorite timp de 1000 de ani, până în anul 393 Î.H. Jocurile se țineau, de obicei, la fiecare patru ani sau la olimpiadă, așa cum a ajuns să fie cunoscută această unitate de timp. În timpul celebrării Jocurilor, se încheia un armistițiu olimpic, pentru ca atleții să poată ajunge în siguranță din țările lor, să participe la Jocuri. Premiile pentru câștigători constau în coroane din ramuri de măslin. Jocurile se țineau în Olimpia, iar locația lor nu se schimba niciodată.

Cum au evoluat Jocurile Olimpice moderne

După succesul Jocurilor Olimpice din 1896, acestea au intrat într-o perioadă de stagnare, lucru ce a amenințat supraviețuirea lor. Jocurile Olimpice ținute la expoziția din Paris și la Târgul Mondial din St. Louis, în 1904, au fost doar ceva minor față de adevăratele Jocuri. Jocurile din Paris nu s-au ținut pe un stadion, însă a fost pentru prima oară când au participat și femei. La Jocurile din St. Louis au participat 650 de atleți, 580 fiind din Statele Unite. Natura provincială a acestor celebrări a fost un punct slab pentru mișcarea Olimpică.

Ceremonia de deschidere

Ceremonia începe în mod tipic cu înălțarea steagului țării gazde și intonarea imnului acesteia. După aceasta, țara gazdă prezintă câteva momente artistice care constau în muzică, cântece, dansuri și reprezentări teatrale ale culturii ei.

După spectacol, atleții intră pe stadion, națiune după națiune. Tradițional, Grecia este prima țară ce intră pe stadion, pentru a onora originile Jocurilor Olimpice. Torța olimpică este adusă pe stadion, unde aprinde flacăra olimpică, acest lucru semnificând începerea Jocurilor.

Ceremonia de închidere

Purtătorii de steaguri din fiecare țară participantă intră pe stadion fiind urmați de competitori. Trei steaguri naționale sunt arborate, iar imnurile țărilor respective sunt intonate: steagul Greciei, care onorează locul nașterii Jocurilor Olimpice; steagul țării gazdă și steagul țării care va găzdui următoarele Jocuri Olimpice. Flacăra olimpică este stinsă, iar primarul orașului unde s-au ținut Jocurile Olimpice de vară înmânează primarului orașului unde va avea loc următoarea Olimpiadă un steag olimpic special. În 2012, acesta va fi primarul orașului Rio de Janeiro. Orașul care va găzdui următoarele Jocuri Olimpice se va prezenta printr-un program de dansuri și reprezentații teatrale.

Vivian Cheruiyot

În anul 2011, Vivian Cheruiyot, din Kenya, se afla într-o formă de zile mari. Ea a câștigat la Campionatul Mondial de Atletism din Daegu, Coreea de Sud, proba de 5.000 de metri și pe cea de 10.000 de metri.

Kenienii au o foarte mare rezistență în cursele lungi, însă Vivian se află într-o cu totul altă clasă. După aceste curse, ea a declarat: „Sunt așa de fericită că am câștigat, însă trebuie să-I mulțumesc lui Dumnezeu pentru că El este Cel care mi-a dat puterea de a câștiga. Fără El în viața mea nu aș fi putut obține nimic. Nu am alergat prin puterea mea, ci prin puterea lui Dumnezeu. Sunt foarte mulțumitoare pentru talentul pe care mi l-a dat Dumnezeu.”

Ea a mai câștigat proba de 5000 de metri din cadrul Campionatului Mondial Cross-Country, din 2011, pe cea din cadrul Jocurilor Commonwealth, din 2010 și pe cea din Campionatul Mondial din 2009.

Vivian trebuie încă să-și ia revanșa în privința Olimpiadelor, având în vedere că performanța ei cea mai bună la Olimpiada din 2008 a fost locul 5. Ea recunoaște că ambiția sa cea mai mare este să cucerească aurul olimpic. Cum își petrece o bună parte a anului în Londra, Jocurile Olimpice de anul acesta vor fi ca acasă pentru ea.

Nu ai cum să petreci prea mult timp cu Vivian fără să realizezi care este cel mai important lucru pentru ea: „Isus

este viața mea. El este cu mine
întotdeauna, mă ajută și mă susține.
Fără El nimic nu ar fi posibil.”

Nu aș putea avea succesul pe care îl
am fără El, deoarece fără Isus nu aș
putea face nimic. Îl iubesc așa de mult
și voi trăi pentru El tot restul vieții
mele – până
la ultima
suflare.”

Amintiri de la Beijing

Jocurile Olimpice de la Beijing au fost cu adevărat memorabile. Stadionul Bird's Nest a fost magnific, iar Centrul Acvatic albastru și Cubul de Apă au inspirat la fel de mult. Cursele de ciclism, care au avut loc pe Marele Zid Chinezesc și întrecerile de maraton, care au început în Piața Tiananmen, au dat evenimentului o conotație istorică puternică. Galeria chinezilor a avut de ce să se bucure, China fiind pe primul loc la numărul de medalii câștigate: 51 de medalii de aur, din 100 de medalii câștigate. Marea Britanie a fost pe locul patru, cu 19 medalii de aur, dintr-un total de 47 de medalii.

Un număr record de 204 de Comitete Naționale Olimpice au participat la această Olimpiadă. Pentru prima dată au urcat pe podium sportivi din Tajikistan, Afganistan, Mauritius și Togo. Mongolia, Bahrain și Panama au reușit și mai mult, sportivii lor aducând acasă prima medalie de aur obținută vreodată. Înotătorul Michael Phelps a oferit câteva performanțe ieșite din comun, câștigând opt medalii de aur (5 individual și 3 ștafetă). Elena Isinbaeva (Rusia), una din sportivele cele mai frumoase, a câștigat proba de săritură cu prăjina, stabilind un nou Record Mondial – unul dintre cele 15 stabilite în întreaga sa carieră (plus încă 12 stabilite în competițiile ținute în sală).

Jamaica, o țară cu 3 milioane de locuitori, a dominat probele de sprint prin Usain Bolt. El a câștigat probele masculine de 100 de metri și 200 de metri, iar Jamaica a câștigat aurul la ștafetă 4 x 100 de metri.

La proba de sprint femei, Jamaica a câștigat toate cele trei medalii ale probei de 100 de metri și medaliile de aur și

bronz în proba de 200 de metri. În ciuda faptului că au fost favorite la câștigarea cursei ștafetă 4 x 100 de metri, acestea nu au reușit să termine.

România a ocupat locul 17 în clasamentul final al Jocurilor Olimpice pe națiuni. Sportivii români au obținut un total de opt medalii, patru de aur, una de argint și trei de bronz. Marea surpriză a cursei de maraton a fost româncă Constantina Diță Tomescu care a câștigat medalia de aur înaintea favoritelor din Kenya cu un timp de 2h26min44sec.

Celelalte sportive românce medaliate cu aur au fost: Georgeta Damian-Andrunache și Viorica Susanu la canotaj dublu rame, Sandra Izbașa la gimnastică, proba la sol și Alina Alexandra Dumitru la judo, categoria 48 kg.

Prezența feminină la Jocurile Olimpice

Femeile au un rol important în cadrul Jocurilor Olimpice. Gândiți-vă la Elena Isinbaeva, Rebecca Addlington, Victoria Pendleton și Debbie Flood. Dar nu a fost întotdeauna așa. Din vremuri străvechi, femeilor li s-a interzis să participe la Jocurile Olimpice. Abaterea de la această regulă era pedepsită cu moartea. Pe atunci, bărbații participau la Jocurile Olimpice complet dezbrăcați. Când s-au reluat Jocurile Olimpice, în 1896, femeile nu au fost lăsate să participe, dar nici bărbații nu mai concureau dezbrăcați!

Fondatorul Jocurilor Olimpice moderne, Baronul Pierre de Coubertin, credea că bărbații sunt mai atletici, iar femeile prea slabe.

Prima dată când au participat și femeii la Jocurile Olimpice a fost în anul 1900, la Paris. Charlotte Cooper, din Marea Britanie, a devenit prima femeie care a câștigat vreodată o medalie olimpică de aur, în cadrul probei de tenis. În 1908 existau deja 36 de femei care participau la probele de patinaj și tenis. În anul 1936 femeile puteau participa numai la patru probe, iar în 1968 puteau participa numai la șase probe.

Când mai mulți participanți au leșinat la finalul cursei de 800 de metri, în anul 1928 (a fost prima dată când această cursă a avut loc), această probă a fost declarată ca fiind prea periculoasă pentru femei. Proba a fost reintrodusă abia în anul 1960. Proba de 200 de metri s-a ținut pentru prima dată în 1948, iar cea de 400 de metri în 1964.

Până în anul 2008, 4000 de femei au participat în 28 de probe sportive, fiind peste 100 de probe individuale, pe lângă cele opt probe pe echipe. Femeile au putut să concureze cu bărbații în probele ecvestre, în aceleași condiții, precum și în probele de badminton, unde au jucat în echipe mixte sau împotriva bărbaților.

Ce ar crede acum Baronul de Coubertin dacă ar vedea cum participă femeile în probele de maraton, triatlon, haltere, lupte și tir?

Trecut și prezent

15 întreceri au fost organizate la toate edițiile Jocurilor Olimpice moderne:

100, 400, 800, 1500 de metri

Maraton

110 metri garduri

Săritura în înălțime

Săritura în lungime

Triplu salt

Săritura cu prăjina

Aruncarea greutății

Aruncarea discului

Spadă

Înot – 1500 metri liber

Următoarele probe s-au ținut numai o singură dată în cadrul Jocurilor Olimpice, iar în prezent nu se mai țin deloc:

Cricket

Croquet

Golf

Lacrosse

Barcă cu motor

Pelota

Polo

Rackets

Rugby

Softball

Tragerea frânghiei

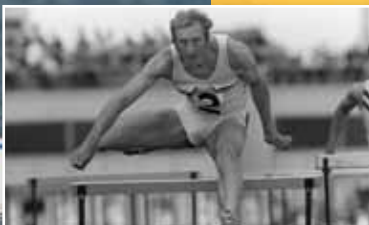
Locații

Jocurile Olimpice de la Londra se vor ține în câteva locații, vechi și noi. Locația principală este, bineînțeles, Stadionul Olimpic din Parcul Olimpic, ce mai include Centrul Acvatic, zona pentru baschet, circuitul BMX, arena de handbal, centrul de hochei și Velodromul.

Alte locații londoneze includ Earls Court, ExCel, Greenwich Park, Horse Guards Parade, Hyde Park, Lord's Cricket Ground, North Greenwich Arena, Regents Park, The Royal Artillery Barracks, Wembley Arena, stadionul Wembley și Wimbledon.

În afara Londrei se află Eton Dorney (canotaj), Hadleigh Farm (ciclism), Lee Valley White Water Centre (caiac-canoe), Weymouth și Portland (iahting).

Meciurile de fotbal se vor ține în Hampden Park, Glasgow, stadionul Millennium, Cardiff, St James' Park, Newcastle, stadionul City of Coventry și Old Trafford, Manchester și stadionul Wembley din Londra.

Eric Liddell

Eric Liddell a urmat cursurile colegiului Eltham, care nu este departe de actualul Parc Olimpic. El a câștigat aurul probei de 400 de metri la Jocurile Olimpice din 1924, înainte de a se dedica învățării și misiunii creștine în China, acolo unde s-a și născut din părinți scoțieni, misionari la rândul lor. Povestea vieții lui Eric stă la baza filmului premiat „Carele de Foc”.

Eric a fost un sprinter de clasă mondială, fiind unul dintre potențialii câștigători ai cursei de 100 de metri. Însă, atunci când cursa a fost programată într-o zi de duminică, el, fiind un creștin care onora „Sabatul”, a decis că nu poate participa la această probă.

Cu toate acestea, a câștigat medalia de bronz în finala de 200 de metri și medalia de aur în proba de 400 de metri, stabilind un nou record mondial – 47,6 secunde. Datorită hotărârii lui de a merge în China, anul 1925 reprezenta ultimul sezon în care el participa în competițiile sportive. A murit într-un lagăr japonez din orașul Weishien, China, în anul 1945.

Eric Liddell a participat la o singură ediție a Jocurilor Olimpice, acum 75 de ani și a câștigat numai o medalie de aur. Cu toate acestea, el este mai cunoscut decât alți medaliați olimpici, care au realizat mult mai mult decât el. Ce este atât de imperios la viața lui Eric Liddell încât s-au scris mai multe biografii, s-a făcut un film după viața lui și cel puțin două documentare?

Răspunsul pare a fi faptul că a refuzat să alerge într-o zi de duminică. A captivat imaginația a milioane de oameni în momentul în care a renunțat la șansa de a câștiga medalia de aur în proba de 100 de metri, cursa la care el era favorit să câștige. Acest lucru s-a întâmplat din cauza faptului că pentru el credința creștină a valorat mai mult decât aurul olimpic.

La Jocurile Olimpice din 2012 vor fi mulți campioni mari, însă va fi cineva cu integritatea și caracterul lui Eric Liddell?

Allyson Felix

Succes sau eșec?

Allyson Felix a câștigat titlul mondial la proba de 200 de metri femei de trei ori, dar niciodată titlul olimpic. Cu toate acestea, a câștigat aurul la proba de ștafetă 4 x 100 de metri femei, în 2008 și a fost a doua în proba de 200 de metri, în anii 2004 și 2008. Obținerea medaliei de argint a fost un succes sau un eșec? Allyson înțelege pe deplin această întrebare.

„Imediat ce am terminat cursa din 2004, nu am știut sigur cum să reacționez la câștigarea argintului. Atunci când intri într-o competiție vrei să câștigi. Deci a fost cu siguranță o mică dezamăgire. Familia mea însă m-a ajutat să am o altă perspectivă, ajungând să înțeleg că ceea ce am realizat a fost cu adevărat un succes.”

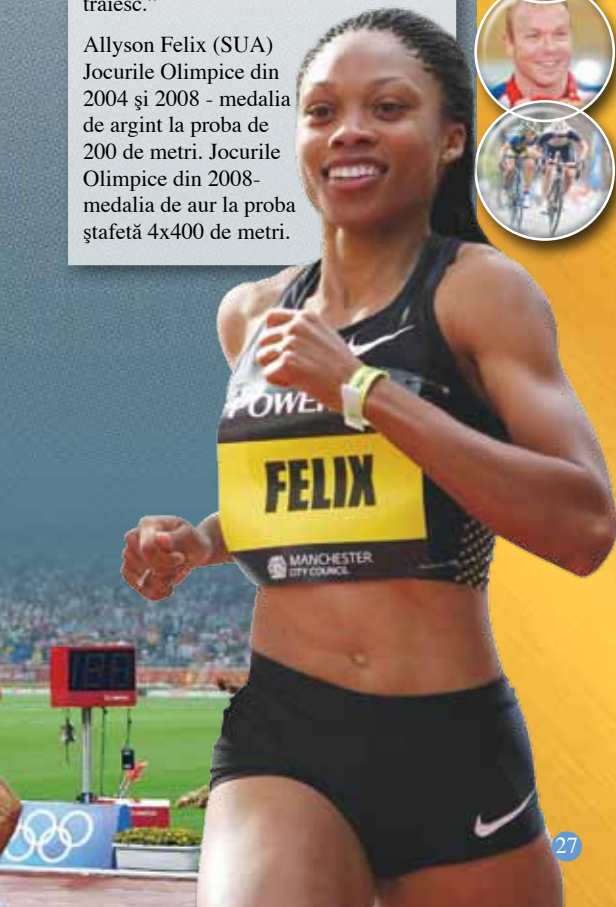
A alerga pentru a câștiga face parte din felul de a fi a lui Allyson: „Îmi place competiția, mă ajută să mă dezvolt. Îmi place să mă întrec cu cele mai bune femei din lume. Muncești așa de mult pentru ceva ca apoi să te întreci cu persoane care au muncit la fel de mult. Dar nu cred că asta e tot ce mă reprezintă.”

Este doar o parte. Am și alte lucruri pe care aș vrea să le realizez în viața mea.”

Relația cu Isus Hristos este punctul central al vieții ei: „Nu-mi pot imagina viața fără a-L cunoaște pe Isus. Nu-mi pot imagina să trăiesc viața de zi cu zi fără Isus. El este viața mea și pentru El trăiesc.”

Allyson Felix (SUA)
Jocurile Olimpice din 2004 și 2008 - medalia de argint la proba de 200 de metri. Jocurile Olimpice din 2008 - medalia de aur la proba ștafetă 4x400 de metri.

Medalii

Câștigate în 2008

Loc	Țară	Aur	Argint	Bronz	Total
1	China	51	21	28	100
2	SUA	36	38	36	110
3	Rusia	23	21	28	72
4	Marea Britanie	19	13	15	47
5	Germania	16	10	15	41
6	Australia	14	15	17	46
7	Coreea de Sud	13	10	8	31
8	Japonia	9	6	10	25
9	Italia	8	9	10	27
10	Franța	7	16	18	41

Au fost acordate 957 de medalii.

52 de țări au câștigat o medalie de aur, iar 80 de țări au câștigat o medalie.

(N.B. Aici se pun și medaliile câștigate ca echipă, nu doar cele individuale).

Bine spus

„Vestea bună este faptul că Isus a murit pe cruce pentru noi pentru a nu mai fi pierduți. Putem veni la El, iar El ne poate mântui. Putem să-L urmăm și să avem un scop în viață.” - **Allyson Felix**, medaliată cu argint la 200 de metri, 2004 și 2008

„Biblia spune că este numai o singură cale pentru a ajunge în rai – Isus Hristos. Dacă vrei să ajungi în rai, o poți face numai prin Isus Hristos. El este calea către cer și calea către Dumnezeu.” - **Dieudonné Disi**, Rwanda – a alergat în cursa de 10.000 de metri la Jocurile Olimpice din 2004 și 2008

„Isus a murit pentru noi ca noi să avem viață veșnică. Noi nu trebuie să încercăm să facem lucruri bune, ci trebuie să acceptăm binele pe care L-a făcut Isus și să-L acceptăm pe El în viața noastră.” - **Julian Bolling**, Sri Lanka – olimpic de trei ori

„Eu cred că faima pe care o am și cariera mea se vor sfârși cândva. Isus ne-a învățat că există lucruri mult mai importante în viață și că viața veșnică există. Sunt sigur că am viața veșnică pentru că Îl cunosc pe Isus Hristos.” - **Hendrawan**, Badminton individual, medalia de argint în 2000

„Mi-a plăcut mult să fac parte din echipa pentru Jocurile Olimpice. Acesta a fost visul meu cel mai mare, iar Dumnezeu mi l-a împlinit. Am simțit o povară pe umeri pentru această țară, deoarece oamenii au sperat că am să câștig o medalie pentru Kenya.” - **Catherine Ndereba** (Kenya), medaliată cu argint la Jocurile Olimpice din 2004 și 2008

Trivia

Știați că?

În 1912, la Jocurile Olimpice din Stockholm, semifinala la lupte greco-romane categoria 75 de kilograme, dintre Martin Klein și Alfred Asikainen, a durat 11 ore și 40 de minute!

În timpul construirii Parcului Olimpic din Londra, 2000 de tritoni și sute de broaște au fost temporar relocate.

După încheierea Jocurilor Olimpice din Londra, arena de baschet va fi demontată și reconstruită într-o altă parte a Marii Britanii.

În 2012, sunt așteptați la Londra 20.000 de reporteri și jurnaliști.

Arheologii care lucrau la ridicarea Parcului Olimpic au descoperit artefacte din epoca bronzului și epoca fierului, împreună cu o bază militară din al doilea Război Mondial.

Londrei i s-a acordat dreptul de a găzdui Jocurile Olimpice din 2012 în luna iulie a anului 2005. Construcția a început în vara lui 2008.

Tatăl Jocurilor Olimpice moderne, Baronul Pierre de Coubertin, a vizitat Jocurile Much Wenlock din Shopshire și a recunoscut contribuția acestora la mișcarea Jocurilor Olimpice.

O întrecere sportivă pentru soldații răniți la coloană, care s-a ținut în 1948 la spitalul Stoke Mandeville, a fost competiția premergătoare Jocurilor Paraolimpice.

Adevărata glorie

Cei mai mulți dintre noi ne putem doar imagina gloria Jocurilor Olimpice. Însă, pentru cei ce participă, este una dintre perioadele de neuitat din viața lor. Am putut citi în această broșură despre experiențele acelor care au trăit emoția copleșitoare a intrării pe un stadion arhiplin, în prezența olimpicilor din 200 de țări. Debbie Flood a folosit expresia „o experiență uimitoare” atunci când și-a adus aminte prima ei experiență olimpică.

Pe lângă această încântare, există presiunea de a câștiga și frica de eșec. Catherine Ndereba vorbea despre sentimentul „poverii de pe umerii mei pentru țara mea, deoarece știam că toată lumea spera ca eu să câștig pentru Kenya.” Cum faci față presiunii și așteptărilor?

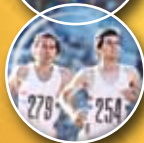
O parte a secretului lui Debbie Flood este convingerea că talentul ei vine de la Dumnezeu și că El e Cel ce a adus-o în canotaj. Fosta înotătoare olimpică Kirsty Balfour spunea că totul constă „în a face tot ce pot eu mai bine și apoi a-L lăsa pe Dumnezeu să fie în control.”

Realizarea supremă este aceea de a câștiga o medalie olimpică de aur. Nu le este dat tuturor acest lucru. Însă gloria este numai temporară. Un nou campion va fi patru ani mai târziu. Întotdeauna va fi cineva mai rapid sau mai puternic care să-ți ia locul.

Vestea bună este că, printr-o relație personală cu Isus Hristos, poți avea un prieten care să înțeleagă triumfurile și eșecurile.

Adevărata glorie

Isus a promis că va accepta pe oricine va veni la El. A mai promis că va fi prietenul nostru nu doar în această viață, ci ne va duce din moarte la viața veșnică.

Momentul de început este atunci când crezi că El există și că a murit pe cruce pentru a ne ierta păcatele, luând asupra Lui pedeapsa ce ni se cuvenea nouă.

Catherine Ndereba s-a exprimat în felul următor: „Isus a murit din cauza păcatelor mele, pentru că m-a iubit așa de mult. El nu ar vrea ca eu să mor sau să sufăr pentru eternitate. De aceea Dumnezeu L-a trimis pe Fiul Lui să moară pe cruce în locul meu, pentru ca eu să pot trăi cu El.”

Poți să-I dai lui Isus controlul vieții tale și să-L rogi chiar acum să te ierte, folosind cuvintele acestei rugăciuni:

Doamne Isuse, vreau să Te cunosc personal. Mulțumesc că ai murit pe cruce pentru păcatele mele. Îmi deschid inima și Te primesc. Mulțumesc că mi-ai iertat păcatele și că mi-ai dat viață veșnică. Fii Tu în controlul vieții mele. Fă-mă persoana care Tu vrei ca eu să fiu.

